xpi ſunt illa quib⁹ conſecrat̃ ⁊ traſubſtãtiatur panis et vinũ i corpus xpi et ſãguinẽ quam quidã deuotio/ nẽ voco dei gratiam que ꝑuenit et diſponit ſubſeq̄r ⁊ infũdit. Ad hoc ergo ſacramentũ cũ inſtẽtia fruentis et aſſidue orationis procurremus modo predicto vo cari a dño valet prehabita ipſi⁹ memoria atq̄ cõpũ/ ctionis et deuotionis ⁊ fidei locutiõe ad que prepa/ rari nos opportet per mentis ⁊ corporis mundiciam et per lingue ac ſenſuum refrenationẽ ⁹ per noſtraꝝ paſſionum continuam moderationem.

De fluxu libidinis. Ca.xvi.

Petermittendum quoq̄ non eſt quod q̄buſdã cõ/ tingit interdum conſcientie dubietas ⁊ pturba/ tio magna. Unde ipſe vigilentibus abſq̄ vlla cũmo tione carnis et cogitatione immunda: humor quidã per membrum ſecretum egreditur ſiue delectatione et quaſi inſenſibiliter ita vt multi de hoc aliter non ꝑ pendant niſi cum pannos ſenſerint madefactos Cu ius cauſam aliqui ignorantes turbantur ⁊ errant pu tantes ſe eſſe pollutos: et ideo ſciendum eſt q̄ illius humoris effuſio non eſt pollutio: quia vt dicunt me/ dici ſine libidinoſa delectatione ⁊ carnis motiõe nul lus poteſt pollui vigilendo. Ad ipſius tamẽ effuſio/ nem humoris videtur naturalis conditio cauſã exhi bere primariam ſed deinde ad quod natura diſponit cauſa vitioſa ⁊ ineuitabilis perficit ⁊ conſumit. Qui buſdam hoc prouenire agnoui propter ſolam preſen tiã et allocutionem perſone alicuius i cuius aſpectu habui cõplacentiã ſenſualem ⁊ vanã ſeu ad quã iordi

nato amoꝛe afficitur aut per tactum impudicum le-
uē aut imaginando aliquos actus ĩpudicos foꝛtiter
et moroſe. In his enĩ caſibus et aliis ſimilibus multi
inueniuntur habere calefactiones et cōmotiōes car
nis libidinoſas dicuntqꝫ humorem emittere velit no
lint coartati: Sed eas cauſas et ſimiles que ſūt ineui
tabiles dꝫ fugere et euitare pꝛo poſſe maxie q̄ ſentit
de ſe hoc paſſionatum ſeu ad hoc naturaliter inclina
tū ſiue ex vitio mentis ſiue ex debilitate nature ⁊ qui
occaſiones hmōi nō euitauerit iuxta poſſe reliquēdo
amicitiā ⁊ familiaritateꝫ pſonarū ad q̄s inoꝛdinate
afficitur fugiendo ēt allocutiones ⁊ aſpectū pſonarū
lꝫ nō credāt ipm perdictā effuſionē peccare moꝛtalit
niſi foꝛte aliter ꝯcupiſceret aut ĩpudice tangeret per
ſonā que eſt cauſa iſtius defectus: tñ credo eū gra ui
ter peccare ⁊ magno pcti moꝛtalis periculo. Et ideo
conſiliū do tibi ꝙ abſqꝫ dilatione moꝛoſa ipſe ſibi vio
lentiā faciat in hac parte fugiendo perſonas hmōi
atqꝫ cum eis opoꝛtunitatē loci et tēpoꝛis euitet: hic
itaqꝫ p̄dictus fluxus q̄ a quibuſdam vocatur libido
ſi poteſt euitari ipſius occaſio ⁊ ſtudioſe non euitat
ē oīno cōſitēdus cum ſuis occaſionibus ⁊ negligētia
habita circa ipſas Si vero cōtingat ex cauſa que vi-
tari non poteſt ſicut quando audiūt verba ĩpudica
a caſu vel loqt cū perſona vel ſedet iuxta eā de cuius
p̄ſentia habet cōplacentiam vanam ⁊ ab ea ſeparari
non valet in his ⁊ ſimilibus credo ſufficere ꝙ tam de
occaſione habita ⁊ in potentia vitandi q̄ꝫ de fluxu
illius libidinis doloꝛ eſt ſimpliciter habendus: qꝛ tñ

dubitare in talibus que ſpectant ad conſcientie puritatē eſt quandoqꝫ valde proficuum poteris hoc confiteri propter quietudinem mētis et pacem ꝗuis expedire non credam.

¶ Cõplacentia habita in memoria pctī. Ca. xvii.

S Credū eſt qn̄ cogitas de iniurijs et pceptis et i illa mēoria turbaris intra te cū aliq̄ mora: et appetis vīdictā fieri āt factā eſſe aut doles ꝙ nō fuit facta p te aut per aliū āt imaginaris aliq̇d facere aut aliquē motū tenere aīo vīdicatiuo. hec oia ſunt ꝯfitēda et alia quecūqꝫ ſimilia ſi ſētis i mente tua ratiōe iſti⁹ iiurie appetitū vīdicte Si aūt rememorādo mala p̄terita que feciſti non haberes dolorē ſꝫ poti⁹ delectacionē i eis et ꝓpt̄ hāc delectationē facis morā ibidē nō credo expedire ꝙ ſpecifices ipſa pctā mēorata ſi alias integre ꝯfeſſ⁹ es Et ſi habuiſti aliquā delectationē i mēte ſufficit tibi dicere Mihi venerūt ad memoriā quedē vīdicte vel iiurie q̄s feci vel quedā pctā grauia que cōmiſſi de qb⁹ nō ſolū nō habui dolorē ītali cogitatiōe ſꝫ de ipſis cū multa cōplacentia cogitaui. Et ſi tibi aliud occurrit in carne vel in mente propter dictam complacentiam qđ tibi videt̄ aggrauare pctm̄ ipſū etiā debes ꝯfiteri. Verbi grā. Si de pctō luxurie per te facto habuiſti mēoriā et de hoc habuiſti motum carnis et plenitudinē quia ipſum pctm̄ nō feciſti pluries vel cum pluribus Tūc ei ſic debes dicere. Et imaginationem quam habui de qđdā pctō luxurie habui motū carnis ⁊ cōplacētiā ī mēte ⁊ appetiui illud feciſſe multotiens ⁊